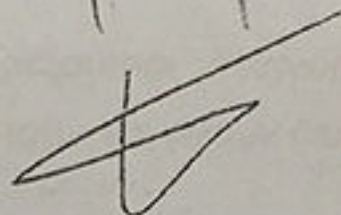

1490
14-7-2016

Διζβυτευσι 71-4-2016
Μοι Συκοβι εκδκ

14-7-2016

Η Πρόεδρος

Αριθμός Απόφασης

/2016

ΤΟ ΠΟΛΥΜΕΛΕΣ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ

Αποτελούμενο από τους Δικαστές Γεωργία Γκίκα, Πρόεδρο Πρωτοδικών, που ορίσθηκε να δικάσει, δυνάμει της υπ' αριθμ. 770/2015 πράξης του Προέδρου του Τριμελούς Συμβουλίου Διοίκησης του Πρωτοδικείου Αθηνών, σε αντικατάσταση της κωλυομένης, Μαρίας Κατέχη, Προέδρου Πρωτοδικών, Ζωή Πριατούρη, Πρωτοδίκη – Εισηγήτρια, Ζαχαρένια Καββαδά, Πρωτοδίκη και από τη Γραμματέα, Σταυρούλα Γαλάνη.

Συνεδρίασε δημόσια στο ακροατήριό του στις 19 Νοεμβρίου 2015 για να δικάσει την υπόθεση μεταξύ:

Των εναγόντων: 1) Ιωάννη Παναγόπουλου του Παναγιώτη, κατοίκου Αθηνών, ατομικώς και υπό την ιδιότητά του ως προέδρου της Γενικής Συνομοσπονδίας Εργατών Ελλάδος (ΓΣΕΕ) και 2) της τριτοβάθμιας

συνδικαλιστικής οργάνωσης με την επωνυμία «ΓΕΝΙΚΗ ΣΥΝΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑ ΕΡΓΑΤΩΝ ΕΛΛΑΔΟΣ», η οποία εδρεύει στην Αθήνα και εκπροσωπείται νόμιμα, ενεργώντας υπέρ των προσώπων που αποτελούν τη διοίκησή της, οι οποίοι εκπροσωπήθηκαν από τον πληρεξούσιο δικηγόρο τους Σωτήρη Φέλιο.

Του εναγομένου: Χριστόφορου Βερναρδάκη του Δημοσθένη, αναπληρωτή Υπουργού Εσωτερικών και Διοικητικής Ανασυγκρότησης, κατοίκου Αθηνών, ο οποίος εκπροσωπήθηκε από τον πληρεξούσιο δικηγόρο του Βασίλειο Σωτηρόπουλο.

Οι ενάγοντες ζήτησαν να γίνει δεκτή η από 25/8/2015 αγωγή τους, που κατατέθηκε στη Γραμματεία αυτού του Δικαστηρίου με γενικό αριθμό κατάθεσης 80240/2015 και αριθμό κατάθεσης δικογράφου 2928/2015, προσδιορίστηκε προς συζήτησή της η δικάσιμος που αναφέρεται στην αρχή της παρούσας και γράφτηκε στο πινάκιο.

Κατά τη συζήτηση της υπόθεσης οι πληρεξούσιοι δικηγόροι των διαδίκων ανέπτυξαν τους ισχυρισμούς τους και ζήτησαν να γίνουν δεκτά όσα αναφέρονται στα πρακτικά και στις προτάσεις τους.

ΑΦΟΥ ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ ΣΚΕΦΘΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ

Σύμφωνα με το άρθρο 57 ΑΚ, όποιος προσβάλλεται παράνομα στην προσωπικότητά του έχει δικαίωμα να ζητήσει την άρση της προσβολής και τη μη επανάληψή της στο μέλλον. Αξίωση αποζημίωσης, κατά τις περί αδικοπραξιών διατάξεις (άρθρα 914 επ. ΑΚ), δεν αποκλείεται, ύστερα από αίτηση του προσβληθέντος, όπως και της ικανοποίησης της ηθικής βλάβης, δοθέντος ότι ο σεβασμός της αξίας του ανθρώπου, περιεχόμενο του οποίου αποτελεί και η προστασία της προσωπικότητάς του, προστατεύεται και από το ίδιο το Σύνταγμα (άρθρα 2 παρ. 1 και 5 παρ. 1 και 2 αυτού). Προσβολή προσωπικότητας συνιστούν πράξεις, που περιέχουν ονειδισμό ή αμφισβήτηση της προσωπικής και επαγγελματικής προσωπικότητάς του, ακόμα και αν αυτές τον καθιστούν απλά ύποπτο, ότι μετέρχεται ανέντιμες μεθόδους κατά την ενάσκηση των καθηκόντων του, ή άλλων εκφάνσεων της ζωής του. Άλλωστε, από τις προαναφερόμενες νομικές διατάξεις, προκύπτει,

ότι η προσβολή είναι παράνομη, όταν γίνεται χωρίς δικαίωμα ή σε ενάσκηση μικρότερης σπουδαιότητας δικαιώματος ή κάτω από περιστάσεις που καθιστούν καταχρηστική την άσκησή του. Ο νόμος καθιερώνει αντικειμενική ευθύνη του προσβάλλοντος, μόνο ως προς την αξίωση άρσης της προσβολής και παράλειψής της στο μέλλον, ενώ για την αξίωση χρηματικής, λόγω ηθικής βλάβης, ικανοποίησης, απαιτεί και το στοιχείο της υπαιτιότητας (ΟΛΑΠ 812/1980 ΝοΒ 1981. 79, ΑΠ 1735/2009 δημοσίευση Τ.Ν.Π. «ΝΟΜΟΣ», ΑΠ 1599/2000 ΕΛΛΔνη 2001. 1348). Εξάλλου και το νομικό πρόσωπο, εφόσον κηρύσσεται ικανό δικαίου και ικανό προς δικαιοπραξία (άρθρα 61 και 70 ΑΚ), έχει δικαίωμα επί της προσωπικότητας αυτού στην έκφανση της πίστης, της υπόληψης, της φήμης, του κύρους, του επαγγέλματος, του μέλλοντος και των λοιπών αναγνωριζόμενων σ' αυτό άυλων αγαθών. Συνεπώς, σε περίπτωση προσβολής της προσωπικότητας αυτού σε οποιαδήποτε των εκφάνσεων τούτων, δικαιούται να ζητήσει, κατά τα άρθρα 57 και 59 ΑΚ προστασία, καθώς και την ικανοποίηση της ηθικής βλάβης (που υπέστη από την προσβολή) που μπορεί να συνίσταται και στην καταβολή χρηματικού ποσού. Επίσης, από τις πιο πάνω διατάξεις των άρθρων 57 και 59 ΑΚ συνάγεται, ότι, προς θεμελίωση αξίωσης προς προστασία της προσωπικότητας νομικού προσώπου, απαιτείται πράξη που επάγεται μειωτική διαταραχή αυτής σε κάποια των ανωτέρω εκφάνσεών της και που είναι παράνομη. Η επιδίκαση της ικανοποίησης αυτής αφέθηκε στην κρίση του δικαστηρίου της ουσίας, το οποίο προσδιορίζει το ποσό αυτής μετά από εκτίμηση των πραγματικών περιστατικών ως προς το βαθμό του ππαίσματος του δράστη, το είδος της προσβολής, το τυχόν συντρέχον ππαίσμα του ζημιωθέντος, με βάση τους κανόνες της κοινής πείρας και λογικής, εάν κρίνει ότι επήλθε ηθική βλάβη, καθώς την κοινωνική και οικονομική κατάσταση των μερών (ΑΠ 864/2014 ΔΕΕ 2014.1079). Η προσβολή της προσωπικότητας μπορεί να προέλθει και από ποινικά κολάσιμη πράξη, όπως εξύβριση, απλή δυσφήμιση ή συκοφαντική δυσφήμιση, που προβλέπονται και τιμωρούνται από τις διατάξεις των άρθρων 361, 362 και 363 του ΠΚ. Ειδικότερα, σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 362 και 363 ΠΚ, όποιος με οποιονδήποτε τρόπο ενώπιον τρίτου ισχυρίζεται ή διαδίδει για κάποιον άλλο γεγονός, που μπορεί

να βλάψει την τιμή ή την υπόληψη του, διαπράττει το έγκλημα της δυσφήμισης, και αν το γεγονός αυτό είναι ψευδές και ο υπαίτιος γνώριζε, ότι τούτο είναι ψευδές τότε διαπράττει το έγκλημα της συκοφαντικής δυσφήμισης. Έτσι, για τη στοιχειοθέτηση της αντικειμενικής υπόστασης αμφοτέρων των άνω εγκλημάτων απαιτείται ισχυρισμός ή διάδοση από τον υπαίτιο, με οποιονδήποτε τρόπο και μέσο, ενώπιον τρίτου, για κάποιον άλλο γεγονός, που θα μπορούσε να βλάψει την τιμή ή την υπόληψή του. Από τις αμέσως ανωτέρω διατάξεις των άρθρων 362 και 363 ΠΚ προκύπτει, ότι για την αντικειμενική και υποκειμενική υπόσταση του αδικήματος της συκοφαντικής δυσφήμισης απαιτείται: α) ισχυρισμός ή διάδοση γεγονότος ενώπιον τρίτου σε βάρος ορισμένου προσώπου, β) το γεγονός να είναι δυνατόν να βλάψει την τιμή ή την υπόληψη του άλλου αυτού προσώπου και γ) να είναι ψευδές και ο υπαίτιος να γνώριζε, ότι αυτό είναι ψευδές. Ως ισχυρισμός θεωρείται η ανακοίνωση, που προέρχεται ή από ίδια πεποίθηση ή γνώμη ή από μετάδοση από τρίτο πρόσωπο. Αντίθετα διάδοση υφίσταται, όταν λαμβάνει χώρα μετάδοση της από άλλον γενομένης ανακοίνωσης. Ο ισχυρισμός ή η διάδοση επιβάλλεται να γίνεται ενώπιον τρίτου. Αυτό το οποίο αξιολογείται είναι το γεγονός, δηλαδή οποιοδήποτε συμβάν του εξωτερικού κόσμου, αναγόμενο στο παρόν ή παρελθόν, υποπίπτον στις αισθήσεις και δυνάμενο να αποδειχθεί, αντίκειται δε προς την ηθική και ευπρέπεια. Αντικείμενο προσβολής είναι η τιμή και η υπόληψη του φυσικού προσώπου. Ο νόμος θεωρεί ως προστατευόμενο αγαθό την τιμή ή την υπόληψη του προσώπου, το οποίο είναι μέλος μιας οργανωμένης κοινωνίας και κινείται στα πλαίσια της συναλλακτικής ευθύτητας. Η τιμή του προσώπου θεμελιώνεται επί της ηθικής αξίας, η οποία πηγή έχει την ατομικότητα και εκδηλώνεται με πράξεις ή παραλείψεις. Δεν αποκλείεται στην έννοια του γεγονότος να υπαχθούν η έκφραση γνώμης ή αξιολογικής κρίσης ακόμη δε και χαρακτηρισμός, οσάκις αμέσως ή εμμέσως υποκρύπτονται συμβάντα και αντικειμενικά εκδηλωτικά στοιχεία, τα οποία στη συγκεκριμένη περίπτωση συνιστούν προσβολή της προσωπικότητας, δηλαδή, μόνον όταν συνδέονται και σχετίζονται με το γεγονός κατά τέτοιο τρόπο, ώστε ουσιαστικώς να προσδιορίζουν την ποσοτική και ποιοτική του βαρύτητα, άλλως μπορεί να

αποτελούν εξύβριση κατά την ΠΚ 361 (ΑΠ 265/2015 δημοσίευση Τ.Ν.Π. «ΝΟΜΟΣ»). Εξάλλου, κατά το άρθρο μόνο παρ. 1 του Ν. 1178 της 14/16.7.1981 (ΦΕΚ Α' 187), περί αστικής ευθύνης του τύπου και άλλων τινών διατάξεων, ο ιδιοκτήτης κάθε εντύπου υποχρεούται σε πλήρη αποζημίωση για την παράνομη περιουσιακή ζημία, καθώς και σε χρηματική ικανοποίηση για την ηθική βλάβη που προξενήθηκαν υπαίτια με δημοσίευμα, το οποίο θίγει την τιμή ή την υπόληψη κάθε ατόμου, έστω και αν η κατά το άρθρο 914 ΑΚ υπαιτιότητα, η κατά το άρθρο 919 ΑΚ πρόθεση και η κατά το άρθρο 920 ΑΚ γνώση ή υπαίτια άγνοια συντρέχει στο συντάκτη του δημοσιεύματος ή αν ο τελευταίος είναι άγνωστος στον εκδότη ή στο διευθυντή σύνταξης του εντύπου. Στην παράγραφο 2 του ιδίου άρθρου, όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρο μόνο παρ. 4 Ν. 2243/1994, η κατά το άρθρο 932 του ΑΚ χρηματική ικανοποίηση λόγω ηθικής βλάβης του αδικηθέντος από κάποια από τις προβλεπόμενες στην προηγούμενη παράγραφο πράξεις ορίζεται, εφόσον αυτές τελέσθηκαν δια του τύπου, κατά την κρίση του δικαστή, όχι κατώτερη των 10.000.000 δρχ. για τις ημερήσιες εφημερίδες Αθηνών και Θεσσαλονίκης, καθώς και για περιοδικά που κυκλοφορούν μέσω των πρακτορείων εφημερίδων και των 2.000.000 δρχ. για τις άλλες εφημερίδες ή περιοδικά, εκτός αν ζητήθηκε από τον ενάγοντα μικρότερο ποσό και αυτό ανεξάρτητα από την απαίτηση για περιουσιακή ζημία. Από τις διατάξεις αυτές προκύπτει σαφώς, ότι αναφέρονται μόνο στην ευθύνη του ιδιοκτήτη του εντύπου, φυσικού ή νομικού προσώπου, και όχι στο συντάκτη του επιλήψιμου δημοσιεύματος ή τον εκδότη του εντύπου (αν αυτός δεν ταυτίζεται με τον ιδιοκτήτη) ή τον διευθυντή σύνταξης. Ο συντάκτης (του επιλήψιμου δημοσιεύματος), ο εκδότης (αν δεν είναι και ιδιοκτήτης του εντύπου) ή ο διευθυντής σύνταξης ευθύνονται προς αποκατάσταση της περιουσιακής ζημίας ή της ηθικής βλάβης που έχει προκληθεί από επιλήψιμο δημοσίευμα, κατά τις κοινές διατάξεις των άρθρων 57, 59, 914, 919, 920, 932 ΑΚ σε συνδυασμό με τα άρθρα 361 - 363 ΠΚ (ΑΠ 387/2005 δημοσίευση Τ.Ν.Π. «ΝΟΜΟΣ»). Τέλος με την παρ. 3 του άρθρου 681Δ ΚΠολΔ παρέχεται δικαίωμα της ενεργητικής νομιμοποίησης στα σ' αυτή περιοριστικώς απαριθμούμενα πρόσωπα (Δημόσιο, νπδδ, νπιδ, κλπ.), δηλαδή άσκησης των

αξιώσεων υπέρ των προσώπου που συνθέτουν τα όργανά τους, που απορρέουν από το Ν. 1178/1981, εφόσον όμως δεν έχει εκφραστεί αντίθετη βούληση αυτών. Όμως σε κάθε περίπτωση παρέχεται δικαίωμα παρέμβασης υπέρ των προσώπων αυτών, όταν απ' αυτά ασκήθηκε αγωγή για την προστασία των δικαιωμάτων τους, που απορρέουν από τον άνω νόμο. Τα πρόσωπα υπέρ των οποίων η άσκηση των δικαιωμάτων τους, πρέπει να κατονομάζονται στο δικόγραφο της αγωγής στην οποία πρέπει να αναφέρονται και όλα εκείνα τα πραγματικά περιστατικά που θεμελιώνουν το αξιούμενο γι αυτά δικαίωμα και την καθιστούν ορισμένη (Β. Βαθρακοκοίλη, ΚΠολΔ Ερμηνευτική-Νομολογιακή Ανάλυση, Τόμος Γ', εκδ. 1995, αρ.669, σελ.959, παρ.4 και Συμπληρωματικός Τόμος, εκδ. 2001, αρ.681Δ, σελ.676, παρ.4, ΑΠ 127/1990 ΔΙΚΗ 1992.125).

Στην προκειμένη περίπτωση οι ενάγοντες εκθέτουν ότι ο εναγόμενος, ο οποίος σήμερα είναι αναπληρωτής υπουργός για θέματα διοικητικής μεταρρύθμισης, την 6/7/2015, οπότε είχε τη θέση του γενικού γραμματέα συντονισμού κυβερνητικού έργου, ανήρτησε στον ιστότοπο «left.gr», το αναφερόμενο αναλυτικά στην αγωγή δημοσίευμα που είχε συντάξει ο ίδιος. Ότι με το επίμαχο άρθρο, ο εναγόμενος διέδωσε και ισχυρίσθηκε σε βάρος του πρώτου ενάγοντος και των μελών της διοίκησης της δεύτερης ενάγουσας, συνδικαλιστικής οργάνωσης, γεγονότα συκοφαντικά και δυσφημιστικά, τα οποία δεν ήταν αντικειμενικά αναγκαία για την απόδοση των σκέψεών του, αποδίδοντάς τους σφετερισμό της σφραγίδας της ένωσης και χαρακτηρίζοντάς τους διεφθαρμένη ηγεσία, που εκμεταλλεύεται τον εργατικό συνδικαλισμό, απευθύνοντας δημόσιο κάλεσμα για το τέλος στο όνειδος της ηγετικής ομάδας. Ότι στο δημοσίευμα αυτό, τόσο ο πρώτος ενάγων, όσο και άλλα υψηλόβαθμα συνδικαλιστικά στελέχη της δεύτερης ενάγουσας, διαπομπεύονται απρόκλητα, παρουσιαζόμενοι ως εξαγορασμένοι. Ότι οι ισχυρισμοί του εναγομένου, συνιστούν ψευδείς και συκοφαντικές κατηγορίες, που διατυπώθηκαν με μοναδικό στόχο να βλάψουν τους ενάγοντες, παρουσιάζοντας τη διοίκηση της ένωσης ως πουλημένη, ειδικά δε τον πρώτο ενάγοντα, πρόεδρο αυτής, ως μετερχόμενο ανέντιμες μεθόδους κατά την άσκηση των καθηκόντων του. Ότι ο εναγόμενος προσέβαλε παράνομα και

υπαίτια την προσωπικότητα και ιδίως την τιμή του πρώτου ενάγοντος, καθώς και των μελών της διοίκησης της δεύτερης ενάγουσας, προσβάλλοντας την τιμή ομάδας προσώπων, τα οποία αν και δεν κατονομάζονται, φωτογραφίζονται και μπορούν ευχερώς να προσδιορισθούν και ότι είχε απώτερο σκοπό τον εξευτελισμό τους. Ότι η δεύτερη των εναγόντων, νομιμοποιείται κατ' εξαίρεση στην άσκηση των δικαιωμάτων των προσώπων που συγκροτούν τη διοίκησή της. Ότι η συμπεριφορά του εναγομένου στοιχειοθετεί τα αδικήματα της συκοφαντικής δυσφήμισης και της εξύβρισης και δεν έγινε προς διαφύλαξη οποιουδήποτε εννόμου ή άλλου δικαιολογημένου συμφέροντος. Με βάση τα περιστατικά αυτά ζητούν μετά από παραδεκτό περιορισμό του αιτήματος της αγωγής με τις έγγραφες προτάσεις που κατέθεσαν και με δήλωση του πληρεξουσίου τους δικηγόρου στο ακροατήριο του δικαστηρίου (αρ. 591 παρ.1^ο, 223, 295 παρ.1, 297 ΚΠολΔ), να υποχρεωθεί ο εναγόμενος να καταβάλει σε κάθε ενάγοντα το ποσό των 50.000 Ευρώ ως χρηματική ικανοποίηση προς αποκατάσταση της ηθικής βλάβης που υπέστη αφενός μεν ο πρώτος ενάγων, αφετέρου δε τα μέλη της διοίκησης της δεύτερης ενάγουσας, νομιμοτόκως από την επίδοση της αγωγής, να υποχρεωθεί να απέχει στο μέλλον από δημοσιεύματα και δηλώσεις με ίδιο ή παρεμφερές περιεχόμενο με απειλή χρηματικής ποινής, να κηρυχθεί η εκδοθείσόμενη απόφαση προσωρινώς εκτελεστή, καθώς και να υποχρεωθεί να δημοσιεύσει το διατακτικό της απόφασης που θα εκδοθεί σε δύο ημερήσιες εφημερίδες, με απειλή χρηματικής ποινής ποσού χιλίων Ευρώ για κάθε ημέρα καθυστέρησης της δημοσίευσης. Τέλος ζητούν να καταδικασθεί ο εναγόμενος στην καταβολή της δικαστικής τους δαπάνης.

Με το ανωτέρω περιεχόμενο και αίτημα η αγωγή παραδεκτά εισάγεται προς συζήτηση ενώπιον του παρόντος Δικαστηρίου, το οποίο είναι καθ' ύλην και κατά τόπον αρμόδιο για την εκδίκασή της (άρθρα 18, 22, 35 ΚΠολΔ), κατά την ειδική διαδικασία του άρθρου 681 Δ ΚΠολΔ («διαφορές που αφορούν σε προσβολές από δημοσιεύματα ή ραδιοτηλεοπτικές εκπομπές»), που παραπέμπει στις διατάξεις των άρθρων 666 παρ. 1, 667, 671 παρ. 1 - 3, 672 και 673 - 676 ΚΠολΔ. Πλην όμως, όσον αφορά τη δεύτερη των εναγόντων η αγωγή πρέπει να απορριφθεί στο σύνολό της ως απαράδεκτη λόγω

αοριστίας, αφενός μεν ατομικώς γιατί δεν εκτίθενται τα στοιχεία που απαιτούνται για τη θεμελίωση αξίωσης ηθικής βλάβης νομικού προσώπου λόγω προσβολής της προσωπικότητάς του, ήτοι δεν αναφέρεται η βλάβη σε κάποια από τις εκφάνσεις της προσωπικότητας, όπως της πίστης, της υπόληψης, της φήμης, του κύρους, του επαγγέλματος, του μέλλοντος και των λοιπών αναγνωριζόμενων στο νομικό πρόσωπο άυλων αγαθών, αφετέρου δε ως ενάγουσα - μη δικαιούχος διάδικος, κατ' εφαρμογή του άρθρου 681Δ παρ.3 σε συνδυασμό με το άρθρο 669 περ.1 ΚΠολΔ, γιατί δεν κατονομάζονται στο δικόγραφο της αγωγής τα πρόσωπα υπέρ των οποίων η άσκηση των δικαιωμάτων τους, ούτε ο αριθμός τους για τον προσδιορισμό του ύψους της ηθικής βλάβης, σύμφωνα με τα στη μείζονα σκέψη της παρούσας διαλαμβανόμενα. Τα δικαστικά έξοδα του εναγομένου πρέπει να επιβληθούν σε βάρος της δεύτερης των εναγόντων, λόγω της ήττας της, κατά τα ειδικότερα οριζόμενα στο διατακτικό της παρούσας (αρ. 176 ΚΠολΔ). Κατά τα λοιπά, όσον αφορά τον πρώτο των εναγόντων, η αγωγή είναι ορισμένη, παρά τους περί του αντιθέτου ισχυρισμούς του εναγομένου καθόσον εκτίθενται τα εκ του νόμου απαιτούμενα στοιχεία, ήτοι η τέλεση της αδικοπραξίας και τα περιστατικά που θεμελιώνουν την προσβολή της προσωπικότητας, η οποία εν προκειμένω έγινε με την υποστήριξη δυσφημιστικών και συκοφαντικών ισχυρισμών, το παράνομο και υπαίτιο αυτής, καθόσον εκτίθεται ότι ο εναγόμενος προέβη στα ανωτέρω με πρόθεση βλάβης, η πρόκληση ηθικής βλάβης και το αιτούμενο χρηματικό ποσό, χωρίς να απαιτείται η αναφορά των προσδιοριστικών στοιχείων βάσει των οποίων θα καθορισθεί το ύψος αυτής, καθόσον αυτά τα στοιχεία προκύπτουν από τις αποδείξεις (βλ. Β. Βαθρακοκοίλη, ΕΡΝΟΜΑΚ, Τόμος Γ', Ημιτόμος Γ', εκδ. 2006, σελ.1090, αρ.932, παρ.38). Ωστόσο ως απαράδεκτο λόγω αοριστίας, πρέπει να απορριφθεί το αίτημα περί αποχής στο μέλλον από αντίστοιχα δημοσιεύματα και δηλώσεις, ήτοι περί παράλειψης της προσβολής στο μέλλον με απειλή χρηματικής ποινής και τούτο γιατί ο ενάγων δεν εκθέτει περιστατικά τέτοια από τα οποία να προκύπτει ότι υφίσταται απειλή άμεσης προσβολής, χωρίς την οποία εξάλλου, δεν συντρέχει περίπτωση παράλειψης μελλοντικής προσβολής (βλ. Β. Βαθρακοκοίλη, ΕΡΝΟΜΑΚ, Τόμος Α', εκδ.

2001, αρ.57, σελ.282, παρ.41), αφού υπό τα εκτιθέμενα στην αγωγή, το επίμαχο άρθρο δημοσιεύθηκε μία και μοναδική φορά στον ιστότοπο left.gr και δεν αναρτήθηκε περαιτέρω πουθενά αλλού με ενέργειες του εναγομένου, ο οποίος ουδέποτε προέβη έκτοτε σε αντίστοιχες δηλώσεις. Περαιτέρω είναι και νόμιμη, σύμφωνα με τα όσα σχετικά διαλαμβάνονται στην ως άνω νομική σκέψη, στηριζόμενη στις διατάξεις του άρθρου μόνου του Ν. 1178/1981, όπως ισχύει, καθώς και στις διατάξεις των άρθρων 57, 59, 299, 330, 346, 914, 920, 932 ΑΚ, 363 σε συνδυασμό με 362 ΠΚ, 907, 908 παρ.1, και 176 επ. ΚΠολΔ, ως προς το αίτημα δε, που αφορά τη δημοσίευση του διατακτικού της παρούσας απόφασης σε εφημερίδες επιλογής του δικαστηρίου με απειλή χρηματικής ποινής για κάθε ημέρα καθυστέρησης της δημοσίευσης, κρίνεται νόμιμο, ως θεμελιούμενο όχι στο άρθρο μόνο παρ. 6 του Ν. 1178/1981, το οποίο αφορά τον ιδιοκτήτη του εντύπου, αλλά στο άρθρο 59 ΑΚ. Ωστόσο, μη νόμιμο και εντεύθεν απορριπτέο κρίνεται το παρεπόμενο αίτημα περί απειλής χρηματικής ποινής σε βάρος του εναγόμενου για κάθε ημέρα καθυστέρησης της δημοσίευσης, δεδομένου ότι ως προς αυτόν, το ανωτέρω θεμελιούμενο στη διάταξη του άρθρου 59 ΑΚ αίτημα, συνιστά υποχρέωση ενεργείας πράξης που μπορεί να γίνει και από τρίτο πρόσωπο (εδώ από τον ενάγοντα), οπότε έχει εφαρμογή η διάταξη του άρθρου 945 παρ. 1 ΚΠολΔ, που επιτρέπει στον τελευταίο να επιχειρήσει την πράξη με δαπάνη του εναγομένου – οφειλέτη και όχι του 946 ΚΠολΔ. Συνεπώς, η κρινόμενη αγωγή, κατά το μέρος που κρίθηκε νόμιμη, πρέπει να εξετασθεί περαιτέρω ως προς την ουσιαστική βασιμότητά της, δεδομένου ότι έχει καταβληθεί για το αντικείμενό της το προσήκον τέλος δικαστικού ενσήμου με τις ανάλογες υπέρ τρίτων προσαυξήσεις (βλ. το υπ' αριθ. 13950192/24-11-2015 διπλότυπο είσπραξης της Δ.Ο.Υ. ΙΓ' Αθηνών με τα σε αυτό επικολληθέντα ένσημα του Ε.Τ.Α.Α.-Τ.Π.Δ.Α. και το υπ' αριθμ. 173731/24-11-2015 γραμμάτιο είσπραξης Ε.Τ.Α.Α. – Τ.Α.Ν.).

Επί προσβολής της τιμής προσώπου προβλέπεται στο άρθρ. 367 ΠΚ ότι δεν αποτελούν άδικη πράξη και επομένως δεν δημιουργούν υποχρέωση προς αποζημίωση οι εκδηλώσεις που γίνονται, πέραν των άλλων περιπτώσεων, και από δικαιολογημένο ενδιαφέρον, εκτός αν περιέχουν τα συστατικά στοιχεία της συκοφαντικής δυσφήμισης, καθώς και όταν από τον τρόπο της

εκδήλωσης ή τις περιστάσεις τέλεσης της πράξης προκύπτει σκοπός εξύβρισης. Δικαιολογημένο δε ενδιαφέρον, που πηγάζει από τη συνταγματικά κατοχυρωμένη ελευθερία και την κοινωνική αποστολή του τύπου (ΑΠ 816/2007 ΝΟΜΟΣ, ΑΠ 1317/2007 ΔΙΜΕΕ 2008.65), έχουν και τα πρόσωπα που συνδέονται με τη λειτουργία του και κατά κύριο λόγο οι δημοσιογράφοι για τη δημοσίευση ειδήσεων, γεγονότων και σχολίων σχετικών με τις ενέργειες ή παραλείψεις και τη συμπεριφορά προσώπων που παρουσιάζουν ενδιαφέρον για το κοινωνικό σύνολο. Για τις πράξεις ή τη συμπεριφορά των προσώπων αυτών μπορούν να δημοσιευθούν ειδήσεις και σχόλια για την πληροφόρηση του κοινού και με οξεία ακόμη κριτική ή δυσμενείς χαρακτηρισμούς των προσώπων στα οποία αναφέρονται (ΑΠ 1339/2008 ό.π., ΕφΑθ 5629/2007 ΔΙΜΕΕ 2008.68, ΕφΑιγ 48/2007 ΔΙΜΕΕ 2008.70) ακόμα και με μία δόση υπερβολής ή και πρόκλησης (βλ. Gaweda κατά Πολωνίας, αρ. 26229/1995, CEDH 2002-II). Το δε Δικαστήριο καλείται να εξετάσει κάθε φορά εάν το σύνολο της υπόθεσης, το ενδιαφέρον του κοινού και η πρόθεση του δημοσιογράφου δικαιολογούσαν την προφανή χρήση προκλητικών και υπερβολικών φράσεων [5 - 6/2008 ΕΔΔΑ (ΠΡΟΣΦΥΓΗ 15909/06), σκέψεις 25 και 33, ΔΙΜΕΕ 2008/250]. Εξάλλου, όπως έχει γίνει δεκτό τα όρια της ανεκτής κριτικής ενός πολιτικού είναι ευρύτερα από αυτά ενός κοινού ανθρώπου. Σε αντίθεση με το δεύτερο, ο πρώτος εκτίθεται συνειδητά και αναπόφευκτα σε έναν ενδελεχή έλεγχο των πράξεων, των δηλώσεων και των ιδεών του, τόσο από τους δημοσιογράφους, όσο και από τους πολίτες και συνεπώς οφείλει να επιδεικνύει μεγαλύτερη ανοχή (υπόθεση Lingens κατά Αιτρικής, απόφαση της 8.7.1986). Αυτή η αρχή δεν εφαρμόζεται μόνο στην περίπτωση των πολιτικών αλλά γενικότερα αφορά κάθε πρόσωπο το οποίο έχει μία δημόσια προσωπικότητα, και αυτό κρίνεται, από τις πράξεις του ή τις απόψεις του στη σφαίρα του πολιτικού στίβου [5 - 6/2008 ΕΔΔΑ (ΠΡΟΣΦΥΓΗ 15909/06), σκέψη 28, ό.π.]. Επομένως, η εκ μέρους του εναγομένου προβολή περίπτωσης εφαρμογής της πιο πάνω διάταξης του άρθρ. 367 § 1 ΠΚ αποτελεί ένσταση, καταλυτική της αγωγής του προσβληθέντος προσώπου (ΑΠ 1339/2008 ό.π.). Και στην περίπτωση όμως αυτή ο άδικος χαρακτήρας της εξυβριστικής ή δυσφημιστικής εκδήλωσης δεν

αίρεται και συνεπώς παραμένει η παρανομία ως συστατικό στοιχείο της αδικοπραξίας, όταν σύμφωνα με το άρθρ. 367 § 2 ΠΚ, προβάλλεται κατ' αντένσταση εκ μέρους του ενάγοντος, ότι η ανωτέρω εκδήλωση συνιστά συκοφαντική δυσφήμιση ή όταν από τον τρόπο και από τις περιστάσεις που έγινε αυτή, προκύπτει σκοπός εξύβρισης, δηλαδή σκοπός που κατευθύνεται ειδικώς σε προσβολή της τιμής άλλου, με αμφισβήτηση της ηθικής ή κοινωνικής αξίας του προσώπου ή με περιφρόνηση αυτού. Ειδικός σκοπός εξύβρισης υπάρχει στον τρόπο εκδήλωσης της προσβλητικής συμπεριφοράς, όταν αυτός δεν ήταν αντικειμενικά αναγκαίος για την απόδοση της σκέψης αυτού, που φέρεται ότι ενεργεί από δικαιολογημένο ενδιαφέρον, ο οποίος, παρά ταύτα, χρησιμοποίησε τον τρόπο αυτό για να προσβάλει την τιμή άλλου (ΑΠ 1897/2006 ΧρΙΔ 2007.410, ΑΠ 825/2002 ΕλλΔνη 2003.988, ΕφΑθ 249/2007 ΕλλΔνη 2008.927).

Ο εναγόμενος με δηλώσεις του πληρεξουσίου του δικηγόρου στο ακροατήριο, που καταχωρίστηκαν συνοπτικά στα οικεία πρακτικά και αναλύονται περισσότερο με τις έγγραφες προτάσεις που νόμιμα και εμπρόθεσμα κατέθεσε, κατ' αρχήν αρνείται αιτιολογημένα την υπό κρίση αγωγή, ισχυριζόμενος αφενός μεν ότι η αρχική ανάρτηση έγινε σε προσωπικό του λογαριασμό που διατηρούσε σε μέσο κοινωνικής δικτύωσης και όχι στον ιστότοπο που αναφέρεται στην αγωγή, αφετέρου δε ότι στο επίμαχο δημοσίευμα δεν περιλαμβάνονται ψευδή γεγονότα, αλλά μόνο αξιολογικές κρίσεις και ως εκ τούτου δεν θεμελιώνεται απλή ή συκοφαντική δυσφήμιση. Σε κάθε δε περίπτωση προβάλλει τον ισχυρισμό ότι όσα εμπεριέχονται στο δημοσίευμα δεν υπερβαίνουν το όριο της αποδεκτής κριτικής, ενόψει του ότι επρόκειτο για πολιτική κριτική στο πλαίσιο δημόσιου διαλόγου και ελευθερίας της έκφρασης, στρεφόμενη εναντίον της ηγεσίας της σημαντικότερης συνδικαλιστικής ομοσπονδίας της χώρας και αφορά ένα θέμα δημοσίου ενδιαφέροντος. Ο ισχυρισμός αυτός, ~~ο οποίος προβάλλεται κατ' αντένσταση εκ μέρους του ενάγοντος, είναι νόμιμος σύμφωνα με τα αναφερόμενα στην νομική σκέψη της παρούσας παραγράφου, συνιστά ένσταση καταλυτική της αγωγής, στηριζόμενη στη διάταξη του άρθρου 367 παρ. 1 γ' και δ' ΠΚ και θα εξεταστεί κατωτέρω ως προς την ουσιαστική~~

βασισιμότητά του, εφόσον το Δικαστήριο κρίνει ότι δεν τελέσθηκε από τον εναγόμενο η πράξη της συκοφαντικής, αλλά της απλής δυσφήμισης, άλλως της εξύβρισης. Επί της ένστασης αυτής ο ενάγων, παραδεκτώς καθ' υποφορά με την αγωγή του (ΑΠ 471/2013 ΝοΒ 2013.2423), απαντά ότι το άρθρο 367 ΠΚ δεν έχει εφαρμογή στην προκειμένη περίπτωση, διότι οι χαρακτηρισμοί και οι αναφορές που χρησιμοποιήθηκαν δεν ήταν αντικειμενικά αναγκαίοι για την απόδοση των σκέψεων του εναγομένου, από το περιεχόμενο δε και το ύφος του κειμένου, προκύπτει σαφής σκοπός εξύβρισης, ισχυρισμός ο οποίος είναι νόμιμος κατ' άρθρο 367 παρ.1β ΠΚ και πρέπει να ερευνηθεί κατ' ουσίαν. Ακολούθως, ο εναγόμενος επικαλείται καταχρηστική άσκηση της αγωγής, ενόψει του ότι μετά το επίμαχο δημοσίευμα, ανήρτησε στην προσωπική του σελίδα που διατηρεί σε μέσο κοινωνικής δικτύωσης, την απάντηση που του απέστειλε ο ενάγων, στην ενέργεια δε αυτή προέβη καθόσον δεν είχε καμία πρόθεση προσβολής της προσωπικότητας του τελευταίου, ο οποίος σε κάθε περίπτωση δεν επιφυλάχθηκε του δικαιώματός του περί διεκδίκησης χρηματικής ικανοποίησης λόγω ηθικής βλάβης, δημιουργώντας του έτσι την εντύπωση ότι μετά τη δημοσίευση της απάντησής του, δεν επρόκειτο να δώσει συνέχεια. Με τον ισχυρισμό αυτό ο εναγόμενος επιδιώκει να θεμελιώσει ένσταση καταχρηστικής άσκησης του δικαιώματος κατ' άρθρο 281 ΑΚ, ισχυρισμός που όμως εν προκειμένω είναι μη νόμιμος και απορριπτέος, ενόψει του ότι τα ανωτέρω πραγματικά περιστατικά και αληθή υποτιθέμενα, όσον αφορά μεν την έλλειψη πρόθεσης προσβολής της προσωπικότητας του ενάγοντος, δεν συνιστούν κατάχρηση δικαιώματος, αλλά αιτιολογημένη άρνηση της αγωγής, όσον αφορά δε τη δημιουργία πεποίθησης ότι ο ενάγων δεν θα ασκήσει τα δικαιώματά του, προκειμένου για καταχρηστική άσκηση δεν αρκεί μόνο η αδράνεια του δικαιούχου, αλλά απαιτείται και η συνδρομή άλλων περιστάσεων, από τις οποίες να προκύπτει συμπεριφορά που δημιουργεί εύλογη πεποίθηση ότι δεν θα ασκήσει ο δικαιούχος την απαίτησή του, έτσι ώστε η επιδίωξη με τη μεταγενέστερη άσκησή του, ανατροπής της κατάστασης που έχει δημιουργηθεί και διατηρηθεί για μακρό χρόνο, να συνεπάγεται δυσβάστακτες συνέπειες για τον υπόχρεο, στοιχεία που δεν

εκτίθενται εν προκειμένω (Β. Βαθρακοκοίλη, ΕΡΝΟΜΑΚ, Τόμος Α', αρ. 281, σελ.1131, παρ.13^ο).

Από τις καταθέσεις των μαρτύρων των διαδίκων, Δημήτριου Καραγεωργόπουλου και Ανδρέα Παναγόπουλου, που εξετάστηκαν ενόρκως στο ακροατήριο του Δικαστηρίου ένας από κάθε πλευρά και περιέχονται στα ταυτάρια με την παρούσα απόφαση πρακτικά δημόσιας συνεδρίασης του Δικαστηρίου αυτού, από τα έγγραφα που οι διάδικοι προσκομίζουν με επίκληση, τα οποία λαμβάνονται υπόψη είτε προς άμεση απόδειξη, είτε για τη συναγωγή δικαστικών τεκμηρίων, χωρίς πάντως να παραλείπεται κανένα κατά την εκτίμηση της ουσίας της υπόθεσης, από τις υπ' αριθμ. 7027, 7028 και 7038/16-11-2015 ένορκες βεβαιώσεις ενώπιον της Ειρηνοδίκη Αθηνών, των μαρτύρων του εναγομένου, Νικόλαου Φωτόπουλου, Μαρίας Λυκούρα και Στυλιανού Κούλογλου, οι οποίες ελήφθησαν κατόπιν νόμιμης κλήτευσης του ενάγοντος (βλ. υπ' αριθμ. 1485B/11-11-2015 έκθεση επίδοσης της δικαστικής επιμελήτριας στο Πρωτοδικείο Αθηνών Δέσποινας Δημητριάδου) και από την εν γένει αποδεικτική διαδικασία, αποδεικνύονται τα ακόλουθα πραγματικά περιστατικά: Ο ενάγων είναι από το έτος 2006, πρόεδρος της τριτοβάθμιας συνδικαλιστικής οργάνωσης με την επωνυμία «Γενική Συνομοσπονδία Εργατών Ελλάδος (ΓΣΕΕ)», εξελέγη δε και κατά τις τελευταίες αρχαιρεσίες της οργάνωσης πριν από περίπου δύο χρόνια, ο δε εναγόμενος σήμερα κατέχει τη θέση του αναπληρωτή υπουργού διοικητικής μεταρρύθμισης, ενώ τον Ιούλιο του 2015 ήταν γενικός γραμματέας συντονισμού του κυβερνητικού έργου. Την 28/6/2015, αποφασίσθηκε η διεξαγωγή δημοψηφίσματος για ένα κρίσιμο εθνικό θέμα με ερώτημα εάν πρέπει να γίνει αποδεκτό το σχέδιο συμφωνίας, το οποίο κατέθεσαν η Ευρωπαϊκή Επιτροπή, η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα και το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο στο Ευροgroup της 25/6/2015. Μέσα στο κοινωνικοπολιτικό αυτό κλίμα, την 1/7/2015, η ολομέλεια της διοίκησης της ΓΣΕΕ εξέδωσε την ακόλουθη ανακοίνωση: «Για τη ΓΣΕΕ η διεξαγωγή δημοψηφισμάτων είναι δημοκρατικό, συνταγματικό και αναφαίρετο δικαίωμα των Ελλήνων πολιτών και βρίσκεται εντός των Ευρωπαϊκών παραδόσεων. Το συγκεκριμένο όμως δημοψήφισμα, ο χρόνος διενέργειάς του, η ποιότητα και το περιεχόμενό του «καίγεται» μέσα σ'ένα πλαίσιο

«τεχνητών διλημμάτων» και «χρονικών ασφυξιών», που μπορεί να οδηγήσουν σε ανεξέλεγκτες καταστάσεις και διχασμό της κοινωνίας. Η συνομοσπονδία είναι αδιαπραγμάτευτα αντίθετη σε κάθε είδους μνημόνιο, με ότι αυτό συνεπάγεται σε βάρος του κόσμου της μισθωτής εργασίας και του Ελληνικού Λαού, είτε πρόκειται για μνημόνιο των πιστωτών, είτε της Κυβέρνησης. Όπως αδιαπραγμάτευτη είναι η θέση μας για τη συνέχιση του Ευρωπαϊκού Προσανατολισμού της χώρας και της παραμονής της Ελλάδας στην Ευρώπη και στο Ευρώ. Το ερώτημα του δημοψηφίσματος είναι ψευδεπίγραφο και διχαστικό. Άφρονες επιλογές ακραίων εντός και εκτός Ελλάδας εξωθούν την πατρίδα μας σε περιπέτειες. Απαιτούμε εδώ και τώρα την απόσυρσή του! Ως Τριτοβάθμια Συνδικαλιστική Οργάνωση των εργαζομένων του Ιδιωτικού Τομέα, στέλνουμε ξεκάθαρο μήνυμα προς κάθε κατεύθυνση: Η Ευρωπαϊκή πορεία της πατρίδας μας είναι αδιαπραγμάτευτη! Λέμε ναι στην Ευρώπη των λαών και της αλληλεγγύης!! Λέμε ναι στο κοινό μας νόμισμα και στην ομόσπονδη Ευρώπη!!!». Μετά την ανωτέρω απόφαση της ολομέλειας και στο πλαίσιο αυτό ο ενάγων έκανε δημόσιες δηλώσεις σε τηλεοπτικούς σταθμούς, ζητώντας την απόσυρση του δημοψηφίσματος, χωρίς να τάσσεται ούτε υπέρ του ναι ούτε υπέρ του όχι. Την 5/7/2015 διεξήχθη το δημοψήφισμα, το αποτέλεσμα του οποίου ανέδειξε ποσοστό 61,31% υπέρ του «Όχι» και ποσοστό 38,59% υπέρ του «Ναι». Την επομένη του δημοψηφίσματος, ο εναγόμενος προέβη σε μία ανάρτηση στο προφίλ που διατηρούσε στο μέσο κοινωνικής δικτύωσης "facebook", με το ακόλουθο περιεχόμενο: «Θα πρέπει επείγοντως να ξεκινήσει μία διαδικασία επανίδρυσης των συνδικάτων και της ΓΣΕΕ. Αποτελεί όνειδος για τη χώρα, τους εργαζόμενους, τους μισθωτούς, ο σφετερισμός της σφραγίδας των συνδικάτων από τη σημερινή ηγετική ομάδα. Η απροκάλυπτη ένταξη στο στρατόπεδο του ΝΑΙ, δηλαδή η ωμότατη αποδοχή της λιτότητας και της εκμετάλλευσης της εργασίας, δεν έχει προηγούμενο σε παγκόσμιο επίπεδο. Έχουν υπάρξει συνδικαλιστικές ηγεσίες γραφειοκρατικές, συμβιβαστικές, ηττοπαθείς κοκ, αλλά αυτό που συμβαίνει στην Ελλάδα τα τελευταία πέντε χρόνια ξεπερνά κάθε όριο φαντασίας. Το γεγονός ότι η ΓΣΕΕ και ο Παναγόπουλος ως Πρόεδρος αποδέχονται την «απαγόρευση αλλαγής του θεσμικού πλαισίου των συλλογικών διαπραγματεύσεων και του κατώτατου

μισθού» δυστυχώς δεν μπορεί να ερμηνευθεί διαφορετικά παρά μόνο με την εξαγορά. Μία ΓΣΕΕ που βρίσκεται στο ναδίρ της αξιοπιστίας της, με μία ηγεσία άφαντη τα τελευταία χρόνια, αποδοκιμάστηκε όσο πιο βίαια γίνεται από την ψήφο των μισθωτών στρωμάτων της χώρας. Απαιτείται επομένως μία μεγάλη πρωτοβουλία βάσης για την επανίδρυση των συνδικάτων. Με τη συμμετοχή όλων των εργαζομένων και των μισθωτών και των επισφαλών και των ανέργων και των μεταναστών. Να σταματήσει η εκμετάλλευση του εργατικού συνδικαλισμού από το καρτέλ των παρατάξεων που αναπαράγουν τη συνδικαλιστική ελίτ ως «ομάδα συμφερόντων». Είναι τόσο σημαντικό όσο και ο έλεγχος της κατευθυνόμενης πληροφόρησης από τα ιδιωτικά ΜΜΕ». Λίγες ώρες μετά, ο εναγόμενος ανήρτησε το ανωτέρω κείμενο και στο διαδικτυακό τόπο «left.gr», θέτοντας πάνω από αυτό το ονοματεπώνυμό του, καθώς και τον τίτλο «Άμεση επανίδρυση συνδικάτων και ΓΣΕΕ: Να δοθεί τέλος στο όνειδος της σημερινής ηγετικής ομάδας», προσδίδοντάς του έτσι τη μορφή ηλεκτρονικού άρθρου. Ο ανωτέρω ιστότοπος είναι ενημερωτικός με ειδήσεις από το χώρο της πολιτικής, της κοινωνίας, της οικονομίας, του πολιτισμού, των διεθνών εξελίξεων, της οικολογίας, των επιστημών και του αθλητισμού, όπως κατέθεσε με την ένορκη βεβαίωσή της η μάρτυρας του εναγομένου, Μαρία Λυκούρα, δημοσιογράφος και εργαζόμενη στον ανωτέρω διαδικτυακό τόπο. Κατά συνέπεια το κείμενο αυτό κατέστη προσβάσιμο σε πλήθος επισκεπτών του ανωτέρω διαδικτυακού τόπου, οι οποίοι δεν είχαν ενδιαφέρον μόνο για πολιτικές ειδήσεις, ενόψει του χαρακτήρα του ιστότοπου ως ποικίλης ύλης. Ο εναγόμενος ισχυρίζεται ότι ο ίδιος προέβη μόνο στην ανάρτηση του κειμένου στο προσωπικό του προφίλ στο "facebook" και όχι στην επίμαχη ανάρτηση στον ιστότοπο «left.gr», πλην όμως ο ισχυρισμός αυτός δεν ασκεί επιρροή, καθόσον δεν έχει σημασία ποιος προέβη στην υλική ενέργεια της ανάρτησης, κρίσιμο δε είναι αν ο εναγόμενος έδωσε τη συναίνεσή του για την ανάρτηση αυτή. Η ύπαρξη δε της συναίνεσης αυτής, αποδεικνύεται από το γεγονός ότι στο κείμενο έχει τεθεί το ονοματεπώνυμό του, εν είδει ηλεκτρονικής υπογραφής ως κείμενο γνήσιο προερχόμενο από το συντάκτη του, καθώς και ο προαναφερθείς τίτλος. Στην αναπαραγωγή δε του κειμένου αυτού, προσδίδοντάς της μάλιστα τη μορφή άρθρου, οι διαχειριστές και οι

δημοσιογράφοι του ιστότοπου δεν θα μπορούσαν να έχουν προβεί αυθαιρέτως σε καμία περίπτωση, καθόσον τότε ο εναγόμενος θα είχε κινηθεί σε βάρος τους ποινικώς και αστικώς, αντιθέτως δε ο τελευταίος ουδέποτε απέδειξε ότι εναντιώθηκε στην ανάρτηση αυτή. Σύμφωνα με τα ανωτέρω ο εναγόμενος έκανε λόγο στο κείμενό του, για «απροκάλυπτη ένταξη στο στρατόπεδο του ΝΑΙ» από πλευράς του ενάγοντος, πλην όμως όπως προέκυψε από τα ανωτέρω, ήτοι κυρίως από τη με ημερομηνία 1/7/2015, απόφαση της ολομέλειας της διοίκησης της ΓΣΕΕ, αλλά και την κατάθεση του μάρτυρα απόδειξης, τόσο η διοίκηση της ΓΣΕΕ, όσο και ο ίδιος ο ενάγων ατομικά με δηλώσεις που έκανε δημοσίως σε τηλεοπτικούς σταθμούς, δεν υποστήριξε το ΝΑΙ στο δημοψήφισμα, αλλά αντιθέτως υποστήριξε τον ευρωπαϊκό προσανατολισμό της χώρας και την απόσυρση του δημοψηφίσματος, ενόψει του ότι το τεθέν ερώτημα ήταν ψευδεπίγραφο και διχαστικό για τον ελληνικό λαό, δημιουργώντας τεχνητό δίλημμα, λόγω και της έλλειψης χρονικών περιθωρίων για την επίτευξη συμφωνίας μεταξύ της χώρας και των θεσμών. Εξάλλου, ούτε ο εναγόμενος υποστηρίζει ότι ο ενάγων προέβη σε κάποια δημόσια δήλωση με την οποία να λαμβάνει ξεκάθαρη θέση υπέρ του ΝΑΙ, ούτε προσκομίζει κάποιο σχετικό δημοσίευμα, αντιθέτως όλα τα προσαγόμενα δημοσιεύματα προβαίνουν σε ερμηνεία της απόφασης της διοίκησης της ΓΣΕΕ, κατά την κρίση του εκάστοτε συντάκτη τους. Ως εκ τούτου, το βασικό γεγονός και η υπόθεση πάνω στην οποία εδράζεται το κείμενο του εναγομένου, ήταν ψευδές, ο τελευταίος δε τελούσε σε γνώση της αναλήθειας αυτής, καθόσον γνώριζε την απόφαση της διοίκησης της ΓΣΕΕ. Άλλωστε και ο ίδιος ο εναγόμενος στις έγγραφες προτάσεις του, συνομολογεί ότι εάν είχε διαδώσει τον ισχυρισμό ότι ο ενάγων και η ΓΣΕΕ είχαν συνταχθεί με το ΝΑΙ, εν γνώσει του περί του αντιθέτου, ότι δηλαδή είχαν ταχθεί με το ΟΧΙ, πράγματι θα είχε τελεστεί η αδικοπραξία της διάδοσης ψευδών ειδήσεων. Εν προκειμένω ο ενάγων δεν τάχθηκε ούτε με το ΝΑΙ ούτε με το ΟΧΙ, αλλά ζήτησε την απόσυρση του ερωτήματος του δημοψηφίσματος, κατά τα ανωτέρω. Το γεγονός βέβαια ότι κάποιος υποστηρίζει το ΝΑΙ ή το ΟΧΙ, αυτό καθ'αυτό δεν είναι ούτε συκοφαντικό, ούτε δυσφημιστικό, πλην όμως ο εναγόμενος σκοπίμως προέβη στη

διαστρέβλωση της αλήθειας προκειμένου να πλήξει τον πολιτικό του ανταγωνιστή, ο οποίος διαφοροποιείται από τις απόψεις του κυβερνώντος κόμματος, υποστηρίζοντας ότι η ηγεσία της ΓΣΕΕ που τάχθηκε υπέρ του ΝΑΙ, ταυτίζεται με τα συμφέροντα των εργοδοτών και δεν μπορεί πλέον να εκπροσωπεί επάξια τους εργαζόμενους, η πλειοψηφία των οποίων τάχθηκε υπέρ του ΟΧΙ. Για αυτόν άλλωστε το λόγο και ο μάρτυρας ανταπόδειξης ανέφερε ότι ο ενάγων «τα έχει κάνει πλακάκια με τον ταξικό του αντίπαλο». Στο πνεύμα αυτό και με βάση το ανωτέρω ψευδές γεγονός, ο εναγόμενος ανέφερε στο κείμενό του, ότι η ηγεσία της ΓΣΕΕ, αποτελεί όνειδος για τη χώρα τους εργαζόμενους και τους μισθωτούς, ότι βρίσκεται στο ναδίρ της αξιοπιστίας της και ότι πρέπει να σταματήσει η εκμετάλλευση του εργατικού συνδικαλισμού από το καρτέλ των παρατάξεων που αναπαράγουν τη συνδικαλιστική ελίτ, εκφράσεις που αποτελούν μεν χαρακτηρισμούς και αξιολογικές κρίσεις, πλην όμως συνδέονται και σχετίζονται με το ανωτέρω ψευδές γεγονός, κατά τέτοιο τρόπο ώστε ουσιαστικά να προσδιορίζουν την ποσοτική και την ποιοτική του βαρύτητα, καθόσον με τις εκφράσεις αυτές ο εναγόμενος ήθελε να υπερτονίσει την αντίφαση μεταξύ εργαζομένων και διοίκησης, καθώς και την ταύτιση της ηγετικής ομάδας της ΓΣΕΕ με τη συνδικαλιστική ελίτ, ήτοι την ταύτιση της κομματικής παράταξης στην οποία πρόσκειται ο ενάγων ως πρόεδρος της ένωσης, με την εργοδοσία τα συμφέροντα της οποίας προασπίζεται. Για το λόγο αυτό παρακάτω κάνει λόγο για σφετερισμό των σφραγίδων των συνδικάτων, επιχειρώντας να δηλώσει ότι ο ενάγων κατηλεύεται την ιδιότητά του ως πρόεδρος της ένωσης και με προκάλυμμα αυτήν επιχειρεί να περάσει τις δικές του πολιτικές πεποιθήσεις, γεγονός που και πάλι είναι ψευδές, καθόσον ο ενάγων ανακηρύχθηκε πρόεδρος από την πλειοψηφία των μελών της οργάνωσης, κατόπιν δημοκρατικών διαδικασιών και νομίμως διεξαχθεισών αρχαιρεσιών βάσει του καταστατικού της, γεγονός το οποίο γνώριζε ο εναγόμενος. Τούτο σημαίνει ότι τόσο κατά το χρόνο που εξελέγη, όσο και κατά το χρόνο του επίδικου δημοσιεύματος, ήταν νομίμως εκλεγμένος πρόεδρος της ΓΣΕΕ, ασκούσε νομίμως τα καθήκοντά του και κανένας σφετερισμός της εξουσίας δεν υπάρχει, δεδομένου ότι διαρκούσε η από το καταστατικό θητεία του ως

πρόεδρος. Στη συνέχεια του δημοσιεύματος αναφέρεται ότι «έχουν υπάρξει συνδικαλιστικές ηγεσίες γραφειοκρατικές, συμβιβαστικές και ηττοπαθείς, αλλά αυτό που συμβαίνει στην Ελλάδα τα τελευταία πέντε χρόνια ξεπερνά κάθε φαντασία», περιστατικό το οποίο επίσης είναι αναληθές, καθόσον την τελευταία πενταετία η ΓΣΕΕ προκήρυξε 42 γενικές απεργιακές κινητοποιήσεις, όπως αναφέρει ο ίδιος ο ενάγων στην απαντητική επιστολή που απέστειλε στον εναγόμενο, μετά την επίμαχη ανάρτηση, ενώ ο τελευταίος δεν αμφισβητεί τον ισχυρισμό αυτό, ο οποίος οπωσδήποτε ήταν σε γνώση του και δεν θα μπορούσε να είναι διαφορετικά λόγω της ιδιότητάς του ως πολιτικού. Τέλος, μολονότι στο κείμενο αναφέρεται ότι η ΓΣΕΕ και ο ενάγων αποδέχονται την απαγόρευση αλλαγής του θεσμικού πλαισίου των συλλογικών διαπραγματεύσεων και του κατώτατου μισθού, συμπεριφορά που ερμηνεύεται ως εξαγορά, ομοίως τα ανωτέρω δεν ανταποκρίνονται στην πραγματικότητα, καθόσον ο ενάγων στην προαναφερθείσα απαντητική επιστολή του, το περιεχόμενο της οποίας δεν αμφισβήτησε ο εναγόμενος, αναφέρει ότι η ΓΣΕΕ έχει προσφύγει στο Συμβούλιο της Επικρατείας για τον κατώτατο μισθό και τη διαιτησία, καθώς και στο Συμβούλιο της Ευρώπης, το Διεθνές Γραφείο Εργασίας, το οποίο προέβη σε έκδοση αποφάσεων για τους αντεργατικούς νόμους που ψηφίσθηκαν με τα μνημόνια, στη Διεθνή Συνδικαλιστική Συνομοσπονδία, τη Συνομοσπονδία Ευρωπαϊκών Συνδικάτων και τον Πρόεδρο των Γερμανικών Συνδικάτων, ως εκ τούτου δεν προέκυψε ότι αποδέχεται την αλλαγή αυτή που ο εναγόμενος του καταλογίζει. Ο τελευταίος δε, αποδίδει στον ενάγοντα και την εξαγορά, χαρακτηρισμός ο οποίος εδράζεται στο πραγματικό γεγονός του χρηματισμού, για τον οποίο τον κατηγορεί και η αλήθεια του οποίου δεν αποδείχθηκε από κανένα αποδεικτικό στοιχείο, ότι δηλαδή ο ενάγων έχει δωροδοκηθεί από τους εργοδότες, προκειμένου να τηρήσει παθητική συμπεριφορά στη δυσμενέστερη μεταβολή των όρων εργασίας των εργαζομένων, τους οποίους εκπροσωπεί και προκειμένου να μην διεκδικήσει τα νόμιμα δικαιώματά τους. Εξάλλου, ο εναγόμενος, επιχειρεί να ανασκευάσει το περιεχόμενο της ανωτέρω φράσης που χρησιμοποίησε στο κείμενό του, ισχυριζόμενος ότι δεν αναφέρθηκε σε πραγματική εξαγορά, αλλά χρησιμοποίησε τον όρο αυτό μεταφορικά με την

πολιτική του έννοια, ισχυρισμός ο οποίος όμως και αληθής υποτιθέμενος, οπότε στην περίπτωση αυτή θα αποτελούσε μία αξιολογική κρίση χωρίς να συνδέεται με πραγματικό γεγονός, υποδηλώνει σε κάθε περίπτωση σκοπό εξύβρισης, καθόσον η φράση αυτή κατευθύνεται ειδικά στην προσβολή της τιμής του άλλου και δεν ήταν αναγκαία για να αποδοθεί αντικειμενικά το περιεχόμενο της σκέψης του εναγομένου, ότι δηλαδή ο ενάγων δεν προασπίζεται τα συμφέροντα των εργαζομένων, τον χρησιμοποίησε δε ο εναγόμενος συγκεκριμένα για να πλήξει την τιμή του ενάγοντος. Από τα ανωτέρω προκύπτει ότι ο εναγόμενος προέβη στη σύνταξη του παραπάνω κειμένου, το οποίο αναπαρήγαγε περαιτέρω, είτε ο ίδιος ατομικά, είτε δίνοντας την έγκρισή του στους διαχειριστές του διαδικτυακού τόπου «left.gr», αναγράφοντας ψευδώς ότι ο ενάγων υποστηρίζοντας το ΝΑΙ στο δημοψήφισμα, αποτελεί όνειδος, καθόσον είναι μέρος μίας συνδικαλιστικής ηγεσίας ηττοπαθούς, συμβιβασμένης, αναξιόπιστης, εξαγορασμένης και ταυτισμένης με τα αντικρουόμενα συμφέροντα των εργοδοτών τα οποία εξυπηρετεί υπογείως, όπως όλα τα στοιχεία αυτά αναλύονται ανωτέρω, εν γνώσει της αναλήθειάς τους, προκειμένου να πλήξει την τιμή και την υπόληψη του ενάγοντος ως πολιτικού του αντίπαλου, χάριν εντυπωσιασμού και για προσωπική του προβολή. Τα ισχυριζόμενα δε ήταν πρόσφορα να βλάψουν την τιμή και την υπόληψη του ενάγοντος, ως εκφάνσεις της προσωπικότητάς του, καθόσον τον παρουσίασαν ως αναξιόπιστο και εξαγορασμένο, ανάξιο του αξιώματος που του έχει ανατεθεί. Σύμφωνα με τα ανωτέρω έχει τελεστεί συκοφαντική δυσφήμιση και παρέλκει η ουσιαστική έρευνα της ένστασης περί δικαιολογημένου ενδιαφέροντος που προέβαλε ο εναγόμενος. Ο τελευταίος, άλλωστε, δεν ανταποκρίθηκε στο βάρος απόδειξης της αλήθειας των λεγομένων του και δεν απέδειξε ότι ο ενάγων, παρά την επίσημη γραμμή της ΓΣΕΕ περί απόσυρσης του δημοψηφίσματος, στην πραγματικότητα είχε ταχθεί υπέρ του ΝΑΙ ή έστω ότι το αληθές νόημα της απόφασης αυτής ήταν το ΝΑΙ, οπότε δεν θα υπήρχε θέμα συκοφαντικής δυσφήμισης πέραν του χαρακτηρισμού του ως εξαγορασμένου, ούτε απέδειξε πως είχε πεποιθήσει ότι τα λεγόμενά του ήταν αληθή, οπότε θα στοιχειοθετείτο μόνο η απλή δυσφήμιση, σε κάθε δε περίπτωση και αληθή υποτιθέμενα τα ισχυριζόμενα

από αυτόν, ξεπερνούν το αναγκαίο μέτρο και θεμελιώνουν σκοπό εξύβρισης. Στην προκειμένη περίπτωση η πρόθεση του εναγομένου να βλάψει την προσωπικότητα του ενάγοντος, καθίσταται ακόμη πιο έντονη από το γεγονός ότι δεν πρόκειται για δημοσιογράφο, ο οποίος μπορεί να αναδεικνύει θέματα της επικαιρότητας ακόμη και με οξεία κριτική και δυσμενείς χαρακτηρισμούς, αλλά για πολιτικό κυβερνώντος κόμματος, ο οποίος θα έπρεπε να είναι εξαιρετικά προσεκτικός στις εκφράσεις του, ως υπέρμαχος του υγιούς πολιτικού διαλόγου και της πολιτικής άμιλλας, η χρήση δε προσβλητικών χαρακτηρισμών, δεν μπορεί να θεωρηθεί ότι εντάσσεται στα πλαίσια της οξείας κριτικής, αφού ο πολιτικός δεν εξυπηρετεί το δικαίωμα του κοινού για πληροφόρηση, αλλά αντιθέτως η συμπεριφορά αυτή εξυπηρετεί αποκλειστικά πολιτικά και προσωπικά συμφέροντα. Τέλος, ο εναγόμενος, επιχειρώντας να θεμελιώσει την πεποίθηση ότι το κείμενο που συνέταξε έγινε στα πλαίσια γόνιμου δημόσιου πολιτικού διαλόγου, ισχυρίζεται ότι στη συνέχεια, προέβη στην ανάρτηση της απαντητικής επιστολής που του απέστειλε ο ενάγων. Πλην όμως, η ανάρτηση αυτή, δεν έγινε στα πλαίσια διαλόγου και μετριοπαθούς διάθεσης επίλυσης της παρεξήγησης, αλλά αντιθέτως έγινε επειδή ο εναγόμενος την εξέλαβε ως πρόταση συμβιβασμού εκ μέρους του ενάγοντος και θεωρώντας ότι μετά ταύτα, ο τελευταίος θα ικανοποιηθεί ηθικά και δεν θα προβεί σε περαιτέρω αξιώσεις, όπως ο ίδιος ο εναγόμενος αναφέρει στην προσθήκη-αντίκρουσή του. Κατ' ακολουθίαν των ανωτέρω και ενόψει του ότι αποδείχθηκε η παράνομη και υπαίτια συμπεριφορά του εναγομένου και ως εκ τούτου η τελεσθείσα σε βάρος του ενάγοντος αδικοπραξία, καθώς και η προσβολή της προσωπικότητάς του, αφού το επίδικο δημοσίευμα προσέβαλε την τιμή, την υπόληψή του, την ηθική και κοινωνική του υπόσταση, ο ενάγων δικαιούται χρηματικής ικανοποίησης για την αποκατάσταση της ηθικής βλάβης που υπέστη, η οποία λαμβανομένων υπόψη από το Δικαστήριο του είδους και της έντασης της ένδικης προσβολής, του βαθμού υπαιτιότητας του εναγομένου (άμεσος δόλος), της ηλικίας, του επαγγέλματος και της κοινωνικής κατάστασης των διαδίκων, της έκτασης της δημοσιότητας που έλαβαν οι προσβολές του ενάγοντος μέσω διαδικτύου και των εν γένει συμπαρομαρτουσών συνθηκών μεταξύ των αντιδίκων, όπως επίσης

περιγράφηκαν ανωτέρω, πρέπει να καθορισθεί στο ποσό των 12.000 Ευρώ, το οποίο κρίνεται εύλογο, κατά το άρθρο 932 ΑΚ, σταθμίζοντας το είδος της προσβολής και εκτιμώντας τα προαναφερθέντα στοιχεία κατά τα διδάγματα της κοινής πείρας και τους κανόνες της λογικής που υπαγορεύουν την ύπαρξη κάποιας αναλογίας μεταξύ των άνω στοιχείων και της χρηματικής ικανοποίησης. Κατ' ακολουθία των ανωτέρω, η αγωγή θα πρέπει να γίνει εν μέρει δεκτή ως ουσιαστικώς βάσιμη και να υποχρεωθεί ο εναγόμενος να καταβάλει στον ενάγοντα το ποσό των 12.000 Ευρώ, με το νόμιμο τόκο από την επομένη της επίδοσης της αγωγής και μέχρι την πλήρη εξόφληση, καθώς επίσης και να διαταχθεί η δημοσίευση περίληψης της απόφασης, με έξοδα του εναγομένου, στον διαδικτυακό τόπο «left.gr», κατά τα ειδικότερα οριζόμενα στο διατακτικό. Αντιθέτως ως ουσιαστικώς αβάσιμο πρέπει να απορριφθεί το παρεπόμενο αίτημα περί κηρύξεως της απόφασης προσωρινά εκτελεστής, διότι κατά την κρίση του Δικαστηρίου, δεν συντρέχουν εξαιρετικοί προς τούτο λόγοι, ούτε αποδείχτηκε ότι η επιβράδυνση της εκτέλεσης είναι δυνατόν να προξενήσει σημαντική οικονομική ή άλλη ζημία στον ενάγοντα. Μέρος, τέλος, των δικαστικών εξόδων του ενάγοντος πρέπει να επιβληθούν σε βάρος του εναγομένου, ανάλογα με την έκταση της ήττας του (άρθρο 178 ΚΠολΔ), όπως ειδικότερα ορίζεται στο διατακτικό της παρούσας.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

ΔΙΚΑΖΕΙ αντιμωλία των διαδίκων.

ΑΠΟΡΡΙΠΤΕΙ την αγωγή ως προς τη δεύτερη των εναγόντων.

ΕΠΙΒΑΛΛΕΙ σε βάρος της δεύτερης των εναγόντων τα δικαστικά έξοδα του εναγομένου, τα οποία ορίζει στο ποσό των *χιλίων 12.000 (Εκατόμισα Έξι χιλία)*

ΑΠΟΡΡΙΠΤΕΙ ό,τι στο σκεπτικό κρίθηκε απορριπτέο ως προς τον πρώτο των εναγόντων.

ΔΕΧΕΤΑΙ εν μέρει την αγωγή ως προς τον πρώτο των εναγόντων.

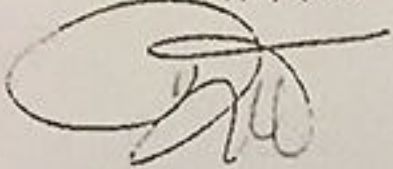
ΥΠΟΧΡΕΩΝΕΙ τον εναγόμενο να καταβάλει στον πρώτο των εναγόντων το ποσό των δώδεκα χιλιάδων (12.000) Ευρώ, νομιμοτόκως από την επίδοση της αγωγής έως την ολοσχερή εξόφληση.

ΔΙΑΤΑΣΣΕΙ τη δημοσίευση περίληψης της παρούσας απόφασης, με έξοδα του εναγομένου, στο διαδικτυακό τόπο «left.gr», εντός δέκα πέντε ημερών (15) από την επίδοση της τελεσίδικης απόφασης.

ΕΠΙΒΑΛΛΕΙ μέρος των δικαστικών εξόδων του πρώτου των εναγόντων σε βάρος του εναγομένου, τα οποία ορίζει στο ποσό των

Κρίθηκε κλπ.

Η Εισηγήτρια

Μ. Λίνα Ευάγγελου